

Af OTTO GELSTED.

De mørke Fugle fløj
ved Gry med Motorstøj
i Eskadriller over Byens Tage.
Da saa vi og forstod,
det gik til Hjertets Rod,
at vi fik Ufrihedens Brød at smage.

En Dag saa klar og blaa!
Den Sol, vi ventede paa,
var kommet, men den lyste som i Blindå.
Betvunget, smertestum
laa Danmark sluttet krum,
saa dybt i Kval og Nød som ingensinde.

Men i den Angstens Stund,
Du laa med blodig Mund,
og alt omkring var Dødsens Nat og Gru,
da saa vi og forstod
til vore Hjerters Rod,
at aldrig har vi elsket Dig som nu.